13/12/2021

Καλάβρυτα 13 Δεκεμβρίου 1943 : Το ατιμώρητο έγκλημα και η σύγχρονη Ύβρη

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

«Από το πρωί δεν είχαμε βάλει τίποτα στο στόμα μας. Παιδιά είμαστε. Τότε η Κελαηδήτενα που της σκότωσαν τρία παιδιά και τον άντρα της, προσφέρθηκε να μας δώσει. Πήρα στα χέρια το ψωμί. Στη μια γωνιά ήταν βρεμένο. Άρχισα να το τρώω με βουλιμία. Τότε κατάλαβα. Ανατρίχιασα. Κοκκάλωσα. Ήταν βρεμένο και ποτισμένο από το αίμα των σκοτωμένων.

Κοινώνησα από τη θυσία τους. Αυτή τη μεταλαβιά δε θα την ξεχάσω».

Αρχιμανδρίτη Θεοκλήτου Φεφέ. Καλάβρυτα 13 Δεκεμβρίου 1943.

- Του Θεοφάνη Μαλκίδη

Ένα από μεγαλύτερα εγκλήματα της Ναζιστικής Γερμανίας κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου υλοποιήθηκε στις 13 Δεκεμβρίου 1943, όταν η Βέρμαχτ σκότωσε σχεδόν όλους τους άνδρες κατοίκους των Καλαβρύτων.

Η «Επιχείρηση Καλάβρυτα» («Unternehmen Kalavryta») έγινε πράξη από τις

μονάδες της 117ης Μεραρχίας, που έδρευε στην Πελοπόννησο με επικεφαλής τον υποστράτηγο Καρλ φον Λε Ζουίρ (1898-1954).

Η «Επιχείρηση Καλάβρυτα» ξεκίνησε στις 4 Δεκεμβρίου, όταν οι δυνάμεις των Ναζί άρχισαν να συρρέουν στην ευρύτερη περιοχή των Καλαβρύτων από την Πάτρα, το Αίγιο, τον Πύργο και την Τρίπολη, καίγοντας χωριά και μοναστήρια (Μέγα Σπήλαιο και Αγία Λαύρα), δολοφονώντας πολίτες και μοναχούς.

Στις 9 Δεκεμβρίου έφθασαν στα Καλάβρυτα, δημιουργώντας ένα ασφυκτικό κλοιό γύρω από την πόλη, και παρότι διαβεβαίωσαν τους κατοίκους ότι δεν πάθει κανείς τίποτα, τέσσερις μέρες αργότερα συγκέντρωσαν όλο τον πληθυσμό στην κεντρική πλατεία και στη συνέχεια τα γυναικόπαιδα τα κλείδωσαν στο σχολείο, ενώ οδήγησαν τον άρρενα πληθυσμό άνω των 13 ετών στην τοποθεσία «Ράχη του Καπή».

Εκεί οι Γερμανοί εκτέλεσαν τους συγκεντρωμένους 800 ανθρώπους, ενώ μόνο 13 διασώθηκαν και αυτοί επειδή είχαν καλυφθεί από τα πτώματα των συμπατριωτών τους.

Συνολικά, κατά τη διάρκεια της «Επιχείρησης Καλάβρυτα», οι Γερμανοί σκότωσαν πάνω από 1.500 άνδρες, γυναίκες και παιδιά, κατέστρεψαν και λεηλάτησαν πάνω από 1.000 σπίτια, κατάσχεσαν 2.000 αιγοπρόβατα και απέσπασαν 260.000.000 δραχμές, ενώ το έγκλημα ολοκληρώθηκε με την πυρπόληση όλων σχεδόν των σπιτιών των Καλαβρύτων.

Είναι προφανές ότι η παραπάνω τραγωδία είχε υλοποιηθεί λίγο καιρό πριν στη Σμύρνη και όπου αλλού υπήρχε Ελληνισμός στη Μικρά Ασία, στη Θράκη, στον Πόντο. Και επαναλήφθηκε βεβαίως εκτός από τα Καλάβρυτα, στη Βιάννου, στο Χορτιάτη, στους Πύργους, στο Μεσόβουνο, στα Κερδύλλια, στο Δίστομο και σε εκατοντάδες άλλους μαρτυρικούς τόπους της Ελλάδας.

Ο ιστορικός Νίκος Ψυρρούκης, στο έργο του «Μικρασιατική Καταστροφή» έγραφε ότι «η προσεκτικότερη μελέτη του Κεμαλισμού μας πείθει ότι πρόκειται για βαθιά αντιλαϊκή και αντιδημοκρατική θεωρία. Ο φιλοναζισμός και άλλες αντιδραστικές δοξασίες είναι νομοτελειακή εξέλιξη του κεμαλισμού….» .

Επίσης ο Γερμανός Στέφαν Ίχριγκ, στο βιβλίο του «Ο Ατατούρκ, στη φαντασία των Ναζί», υποστηρίζει πως *«ο Κεμάλ υπήρξε πηγή έμπνευσης για τον Χίτλερ, τονίζοντας ότι ο Χίτλερ είχε μελετήσει τη δράση του Κεμάλ και είχε επηρεαστεί από τον τρόπο με τον οποίο είχε εξολοθρεύσει τους Έλληνες, Αρμένιους και Ασσύριους».*

Τον Σεπτέμβριο του 1922 ο «Λαϊκός Παρατηρητής», επίσημη εφημερίδα των Ναζί, έγραφε ότι *«σε αυτές τις μέρες της ατίμωσης και της ατιμίας ένα όνομα αποδεικνύει τι μπορεί να πετύχει ένας αληθινός άνδρας. […] Η νίκη του Μουσταφά Κεμάλ Πασά θα μας δώσει νέα δύναμη και θα δυναμώσει την πίστη μας στο ανίκητο του πνεύματος του ηρωισμού» .*

Η Τουρκία του Κεμάλ προσφερόταν ως υπόδειγμα κράτους που είχε εκκαθαρίσει τον πληθυσμό της από τα "επικίνδυνα" στοιχεία. Οι Έλληνες και οι Αρμένιοι παραλληλίζονταν με τους Εβραίους, ενώ λίγο αργότερα ο Χίτλερ σχεδιάζοντας τη δική του «Τελική Λύση», έλεγε το «ποιος θυμάται σήμερα τους Αρμένιους»!

Δάσκαλος και ο Μαθητής, ο Μουσταφά Κεμάλ και ο Αδόλφος Χίτλερ, συνιστούν την έκφραση του ολοκληρωτισμού, ο Κεμαλισμός και ο Ναζισμός, αποτελούν την ίδια έκφανση του Φασισμού, που από τις Γενοκτονίες πέρασε στα Ολοκαυτώματα. Δυστυχώς όμως ο Κεμαλισμός και ο Ναζισμός συνεχίζουν να υπάρχουν σε μία γη, σε έναν τόπο, που γνώρισε και τις δύο αυτές φασιστικές ιδεολογίες και τις διαστροφές τους, υπερασπίζοντας την άρνηση, υπονομεύοντας την αναγνώριση της Γενοκτονίας και των Ολοκαυτωμάτων, διαστρεβλώνοντας την ιστορία, σχετικοποιώντας τα γεγονότα, δικαιολογώντας τους θύτες-εγκληματίες-δολοφόνους, εν τέλει διαπράττοντας Ύβρη. Πόντος, Ιωνία, Θράκη, Δίστομο, Καλάβρυτα, Χορτιάτης, Βιάννου, Κάνδανος, Πύργοι, Μεσόβουνο και εκατοντάδες άλλοι μαρτυρικοί τόποι.

Η ανάδειξη του ομοιοτήτων του Κεμαλισμού και του Ναζισμού, συνιστά ανθρώπινο, πολιτικό, ερευνητικό και κυρίως ηθικό καθήκον και χρέος, για την καταδίκη, την αποκαθήλωση και την εξαφάνιση των πιο ολοκληρωτικών καθεστώτων και ιδεολογιών που γνώρισε ποτέ η ανθρωπότητα, η Γη της Γενοκτονίας και των Μαρτυρικών πόλεων και χωριών.

Πράξη καταδίκης του Φασισμού και Νίκης της Δημοκρατίας, της Ελευθερίας, του Δικαίου και της Ιστορίας, Νίκης των λαών που δολοφονήθηκαν, Νίκης της Ζωής έναντι των ιδεολογιών του Θανάτου.